

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl EIB priekšsēdētājs tajā nepamatoti secina, pirmkārt, ka tādas Komunikāciju direktora veiktās darbības pret prasītāju, kuras minētas ziņojuma 20.–24., 25., 31., 34., 46., 50. un 51. punktā, neveido psiholoģisku vardarbību, otrkārt, ka viņam nebija pamata ierosināt disciplinārlietu pret minēto direktoru un, treškārt, ka apstrīdētajam lēmumam, kurā ir konstatēta psiholoģiska vardarbība pret prasītāju, ir jāpaliek stingri konfidencialam;
- piespriest EIB samaksāt prasītājai kompensāciju, pirmkārt, par morālo kaitējumu, kas viņai ir nodarīts apstrīdētajā lēmumā konstatēto Komunikāciju direktora psiholoģiskās vardarbības darbību dēļ, un šajā sakarā atlīdzināt viņai EUR 121 992 (simt divdesmit viens tūkstotis deviņsimt deviņdesmit divi euro), otrkārt, par morālo kaitējumu, kas viņai ir nodarīts un kas ir nodalāms no apstrīdētā lēmuma daļēju atcelšanu pamatojošā prettiesiskuma, un šajā sakarā atlīdzināt viņai EUR 25 000 (divdesmit pieci tūkstoši euro) un, treškārt, par morālo kaitējumu, kas izriet, pirmām kārtām, no Personāla ģenerāldirektors iejaukšanās Atbilstības direktora veiktajā trauksmes celšanas procedūrā un, otrām kārtām, no Personāla ģenerāldirektors veiktās prasītājas iebiedēšanas vai represijas draudiem un šajā sakarā atlīdzināt prasītājai EUR 25 000 (divdesmit pieci tūkstoši euro);
- piespriest EIB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, kvalificējot noteiktas prasītājas denuncētās darbības, Eiropas Investīciju bankas (EIB) 2017. gada 20. marta lēmumā (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā un acīmredzamas kļūdas vērtējumā. Šis pamats ir iedalīts divās daļās:
 - pirmā daļa ir par kļūdām tiesību piemērošanā saistībā ar tāda nosacījuma piemērošanu, ka psiholoģiskās vardarbības darbībām ir jābūt atkārtotām;
 - otrā daļa ir par acīmredzamām kļūdām vērtējumā, kas izriet no fakta, ka noteiktas denuncētās darbības esot bijušas objektīvi tādas, kas var aizskart pašpārliecinātību un pašcieņu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas kļūdas, kas ir saistītas ar disciplinārlietas neierosināšanu, un šis pamats ir iedalīts divās daļās:
 - pirmā daļa, izvirzīta primāri, ir par kļūdu tiesību piemērošanā;
 - otrā daļa, izvirzīta pakārtoti, ir par acīmredzamu kļūdu vērtējumā un/vai samērīguma principa pārkāpumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā un acīmredzamas kļūdas vērtējumā attiecībā uz prasītājai noteikto pienākumu ievērot apstrīdētā lēmuma konfidencialitāti, saskaņā ar kuru viņa ir cietusi no Komunikāciju direktora psiholoģiskās vardarbības.

Prasība, kas celta 2017. gada 28. jūnijā – Dalli/Komisija

(Lieta T-399/17)

(2017/C 277/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: John Dalli (St. Julians, Malta) (pārstāvji – L. Levi un S. Rodrigues, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- piespriest atļidzināt kaitējumu, it īpaši morālo kaitējumu, kas provizoriski ir novērtēts EUR 1 000 000 apmērā;
- piespriest atbildētājam atļidzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus attiecībā uz apgalvoto prettiesiskumu.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka OLAF rīcība bija nelikumīga.

- OLAF nelikumīgā rīcība ir it īpaši šāda: lēmuma uzsākt izmeklēšanu prettiesiskums; trūkumi izmeklēšanas kvalifikācijā un izmeklēšanas tvēruma paplašināšanas prettiesiskums; pierādījumu iegūšanas principu pārkāpums (tai skaitā pierādījumu sagrozīšana un viltošana), tiesību uz aizstāvību pārkāpums un dažādu ES tiesību normu pārkāpumi (tādu kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 339. pants, Regulas (EK) Nr. 1073/1999 4. un 8. pants, kā arī 11. panta 7. punkts, Komisijas Lēmuma Nr. 1999/396 4. pants, OLAF pamatnostādņu 18. pants un Uzraudzības komitejas Reglamenta 13. panta 5. punkts), kā arī nevainīguma prezumpcijas un tiesību uz personas datu aizsardzību pārkāpums.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas rīcība bija nelikumīga.

- Komisijas nelikumīgā rīcība ir šāda: labas pārvaldības principa un pienākuma rīkoties objektīvi un lojāli pārkāpums, neatkarības principa neievērošana, kā arī OLAF neatkarības pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 27. jūnijā – Vienna International Hotelmanagement/EUIPO (“Vienna House”)

(Lieta T-402/17)

(2017/C 277/72)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vienna International Hotelmanagement AG (Vīne, Austrija) (pārstāvis – M. Zrzavy, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Vienna House” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 501 357

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 25. aprīļa lēmums lietā R 333/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atļidzināt tiesāšanās izdevumus.